

საქმე №-----

**თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით**

7 მაისი 2--- წელი

თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და
არსებითი განხილვის კოლეგია
მოსამართლე **ნინო ნაჭყებია**
სხდომის მდივანი **თამარ შუბითიძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორები - **დ----- კ-----ი, ა----- დ-----ი**

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - **ლ---- ტ-----ის ძე კ-----** - დაბადებული 1-----ს,
საქართველოს მოქალაქე, პირადი №-----, ნასამართლობის არმქონე,
რეგისტრირებული: მ----- ქუჩა №9-ში და
ფაქტობრივად მცხოვრები: თ-----ში

ადვოკატი - **ო-----ე**

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151¹-ე
მუხლის პირველი ნაწილი

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

დაახლოებით 2--- წლიდან 2--- წლის 9 თებერვლამდე დროის პერიოდში, ლ--- კ-----მ სისტემატური, არასასურველი კომუნიკაცია დაამყარა ე- პ-----სთან, როგორც პირადად, ისე სოციალური ქსელის მეშვეობით, ასევე განახორციელა ე- პ-----ს თვალთვალი, ხვდებოდა საცხოვრებელი სახლის სადარბაზოსთან, მიყვებოდა მას უკან და აყენებდა სიტყვიერ შეურაცხყოფას. ამასთანავე, 2--- წლის 31 იანვარს, დაახლოებით 01:15 საათზე, ლ--- კ----- მივიდა ქ.თბილისში, ვ.ბ-----ში მდებარე ე- პ-----ს საცხოვრებელ სახლში და ყვირილით ითხოვდა ე- პ-----სთან შეხვედრას, აღნიშნულმა ქმედებებმა კი ე- პ-----ში გამოიწვია ძალადობის გამოყენების საფუძვლიანი შიში და ფსიქიკური ტანჯვა, რამაც მას ცხოვრების წესის რეალურად შეცვლის საჭიროება შეუქმნა.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა და სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლომ, მხარეთა უშუალო მონაწილეობით განიხილა საქმე და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ სახეზეა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ მტკიცებულებათა (ბრალდებულის, დაზარალებულებისა და მოწმეთა ჩვენებები; 2--- წლის 3 თებერვლის №0----- შემაკავებელი ორდერი; თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2--- წლის 1 მარტის დადგენილება; თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2--- წლის 31 იანვრის დადგენილება; ბრალდებულ ლ--- კ-----ს დაკავების ოქმი და სხვ.) ერთობლიობა ლ--- კ-----ს დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის.

სასამართლო სხდომაზე მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა, ვინაიდან ისინი მხარეებს არ გაუხდიათ სადავოდ და საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის "დ" პუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

ამდენად, ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ლ--- კ-----მ ჩაიდინა **ადევნება ე.ი. პირადად პირის უკანონო თვალთვალი და არასასურველი კომუნიკაციის დამყარება, რომელიც სისტემატურად ხორციელდება და იწვევს პირის ფსიქიკურ ტანჯვას და პირის მიმართ ძალადობის გამოყენების საფუძვლიან შიშს, რაც პირს ცხოვრების მნიშვნელოვნად შეცვლის რეალურ საჭიროებას უქმნის**, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

3. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

ლ---- კ-----ს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, ხოლო პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება მას არ გააჩნია.

4. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით მის მისწრაფებას, ანაზღაურის ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს.

საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

ყოველივე ზ/აღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიაჩნია, რომ საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული სასჯელის მიზნების უზრუნველსაყოფად ლ---- კ-----ს მიმართ გამოყენებული უნდა იქნეს საპატიმრო სასჯელი, ვინაიდან არასაპატიმრო სასჯელი ვერ იქნება დანაშაულის ადეკვატური და პროპორციული, რათა ბრალდებულმა გააცნობიეროს ჩადენილი ქმედება და გამოიტანოს სათანადო დასკვნები (სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს ბრალდებულის პიროვნებას - მის წარსულ ნასამართლობასა და არაერთ ადმინისტრაციულ სახდელს, რაც მიუთითებს მასზე, როგორც არაკანონმორჩილ პირზე), არაადეკვატური, არაგონივრულად ღმობიერი სასჯელის გამოყენებამ კი შესაძლოა წარმოშვას დაუსჯელობის გრძნობის განვითარების რისკი.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 225-ე, 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,

და ა დ გ ი ნ ა:

ლ---- კ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის

კოდექსის 151¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს **6 (ექვსი) თვით** თავისუფლების აღკვეთა.

მსჯავრდებულ ლ---- კ-----ს სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყოს ფაქტობრივი დაკავების მომენტიდან - 2--- წლის 9 თებერვლიდან.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე:

ნინო ნაჭყებია